Campionul lumii

Dacă îl cauți în timpul liber pe studentul Vahtang Balavadze de la cursul III al Universității de Stat din Tbilisi, vi se vor indica mai multe locuri în care el poate fi găsit.

In primul rînd veți fi îndrumat la biblioteca universitară. Aci, studentul Balavadze este văzut adesea stînd la o masă de lectură încărcată cu stive de cărți și tăieturi din ziare. El citește, își face notițe și cîteodată interesat de studiul său uită de trecerea timpului. Atunci, către măsuța sa se îndreaptă cineva dintre tovarășii de învățătură pentru a-l preveni că ora este tîrzie și e timp ca biblioteca să-și închidă porțile. Dar Vahtang, după cum se vede n-are chef de plecare. El ar vrea să rămînă mai departe printre cărțile sale. In drum spre ieșire, el lasă o notiță cu lista cărților de care are nevoie a doua zi. După titlurile înscrise acolo este ușor să-ți dai seama că tînărul studiază la facultatea de istorie.

Dacă nu-l găsiți pe Balavadze în bibliotecă, îndreptați-vă spre sala de lupte a Institutului de Cultură Fizică. Acolo vă va întîmpina un om de statură mică, cărunt, cu acea alură de sportiv care nu vrea să se încline în fața anilor. Acesta este antrenorul Mihail Egorovici Tikanadze, profesorul lui Vahtang, unul din cei mai buni cunoscători ai luptei libere și gruzine. Vechiul sportiv vă va povesti cu plăcere despre elevul său și vi-l va prezenta imediat ce acesta își va termina antrenamentul.

Vahtang a început să se antreneze cu Tikanadze în anul 1946. In acea vreme Balavadze nu aducea deloc cu actualul campion. Era un flăcău iute și vioi, dar lipsit de statură atletică. Deși suplețea sa uimitoare suplinea lipsa forței, Mihail Egorovici nu se grăbea să-l înscrie pe elevul său la competiții. „Lasă-l mai întîi să prindă putere, să capete încredere în sine" Vahtang nu pierdea timpul ci învăța toate felurile de lupte: gruzină, liberă, clasică, sambo. Era tentat să intre în întrecere pentru a-și arăta priceperea, dar în același timp era sever cu sine însuși. Desigur, antrenorul avea dreptate — era prea devreme! „Nădăjduesc că tu vrei să învingi nu să pierzi..." — i-a spus odată Tikanadze și Vahtang a înțeles prea bine la ce se gîndea vechiul luptător. Da, trebuie să înveți a învinge.

Cînd Mihail Egorovici a simțit că Balavadze e gata pentru concursuri, el a ridicat „interdicția" și Vahtang a avut prilejul să-și demonstreze priceperea și temperamentul. In anul 1950 sportivul în vîrstă de 23 ani cîștigă campionatul Gruziei și la lupta liberă și la cea gruzină. Concurează apoi la campionatul orașului Tbilisi, la luptă clasică unde își învinge toți adversarii: 10 întîlniri — 10 tușuri, nici un punct de penalizare! In același an Balavadze își încearcă forțele și la lupta sambo. El participă la campionatul asociației sportive „Iskra" și se întoarce la Tbilisi cu titlul de campion.

— Nu te-ai plictisit de victorii? l-a întrebat zîmbind Mihail Egorovici.

In scurt răstimp, Vahtang se dezvoltase complet, prinsese multă putere. „Ei, atunci, a venit vremea să ne gîndim și la campionatul țării" — a conclus Tikanadze, de data aceasta serios.

Participarea lui Balavadze la campionatul unional pe anul 1951 s-a dovedit plină de succes: locul III în urma unor maeștri renumiți, reprezenta un început excelent. E drept, lui Vahtang nu i-a fost ușor, mai ales că întrecerile coincideau cu examenele la Institut. Asupra acestui subiect băieții au început să glumească: Vahtang are, cică, un examen în plus!

In schimb, în anul următor (atunci Vahtang trecuse la universitate) el obținu o dublă victorie: deveni campion al țării și la lupta liberă și la sambo.

Mult a îndrăgit Balavadze lupta liberă cu varietatea sa de elemente și prize, cu ritmul său dinamic unde suplețea prețuiește la fel de mult ca și puterea. Vahtang, fără îndoială era întrecut de mulți semi-mijlocii la capitolul forță, dar puțini se puteau măsura cu el în privința tehnicii luptei! „El folosește picioarele, ca o a doua pereche de brațe", spunea cu mîndrie antrenorul său. In arsenalul său se aflau sumedenie de metode tactice, încît era greu de ghicit ce trebuie să eviți!

...Dar dacă nu-l veți găsi pe Balavadze nici în sala de lupte, încercați la stadion. Uitați-vă printre fotbaliști, poate că în linia de înaintare veți recunoaște statura înaltă și bine făcută a lui Balavadze. El este doar fotbalist de prima categorie și adeseori este chemat să joace în postul de centru înaintaș. Puteți să vă aruncați o privire și la startul alergătorilor. Balavadze este și atlet clasificat...

I-au folosit tînărului luptător rezistența fotbalului, reflexul sprinterului pentru a izbuti în dificilul turneu de la Tokio. Această întrecere trebuia susținută fără înfrîngere, împotriva unor adversari foarte diferiți, dar tot atît de periculoși.

Balavadze nu spera într-o victorie ușoară. Tragerea la sorți este uneori favorabilă, alteori defavorabilă, dar cel care vrea să cucerească titlul de campion mondial trebuie să învingă pe toți adversarii.

Numai un minut jumătate i-a trebuit lui Vahtang pentru a țintui la podea pe neozeelandezul Monagen, apoi el a trebuit să-și arunce în luptă toată știința pentru a învinge puternicele eforturi ale campionului turc Bekir Buke, pentru a înfrînge pe îndîrjitul francez Jeznot.

Și cînd arbitrul a ridicat mîna lui Balavadze în semn de victorie după lupta cu iranianul Fardin, sala l-a aplaudat cu prietenie pe luptătorul sovietic, noul campion mondial. Fiindcă adevărata măiestrie nu-i lasă pe oameni indiferenți.

I. BORISOV

Cum a decurs meciul Dinamo (Tbilisi)-Bordeaux

TBILISI 15 (Agerpres). — TASS transmite:

In capitala Gruziei s-a desfășurat la 14 iunie întîlnirea de fotbal dintre echipele „Dinamo" Tbilisi și „Girondins" Bordeaux. Jocul dintre aceste echipe a stîrnit un mare interes în rîndurile amatorilor de sport din Tbilisi. Stadionul „Dinamo", pe care a avut loc întîlnirea, a fost plin pînă la refuz. Deasupra tribunelor stadionului fluturau drapele de stat ale Franței, Uniunii Sovietice și R.S.S. Gruzine. Oaspeții au fost salutați de președintele Comitetului pentru cultură fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.S.S. Gruzine, F. Shirtladze. Cuvîntul de răspuns a fost rostit de președintele clubului „Girondins", Jean Pujolle. Au fost intonate Marsilieza și imnul R.S.S. Gruzine.

Incă din primul minut, jocul a căpătat un caracter foarte disputat. Fazele periculoase au alternat cu repeziciune în fața porților ambelor echipe. In minutul șapte, portarul echipei franceze a salvat o situație periculoasă, plonjind în picioarele atacantului dinamovist Antadze. Apoi, jucătorii frnacezi au trecut la atac, inițiind combinații frumoase în special pe aripa dreaptă, unde se remarca prin jocul lui tehnic. Deladerierre. In minutul 22 de joc, centrul atacant al echipei Dinamo, Gogoberidze, driblează cu iscusință un apărător francez și pasează mingea lui Gagnidze care o introduce în plasă. Scorul este de 1—0. In același minut dinamoviștii au ridicat scorul la 2—0. In minutul 31, mjlocașul dinamovist Maharadze interceptează o minge de la Desgranges și o trimite înainte lui Gagnidze care înscrie pe lîngă portarul francez, ieșit afară din poartă. In ultimele minute ale primei reprize echipa din Bordeaux atacă insistent dar fără nici un rezultat.

In repriza a doua, jucătorii francezi sînt mult mai activi. La poarta dinamoviștilor se succed momente grele, lămurite în ultimă instanță de portarul Margania care a apărat mingi foarte dificile. In primul minut, el salvează respingînd peste bară o lovitură trasă prin surprindere de Kargu de la 18 m.

Jocul a luat sfîrșit cu rezultatul de 4—0 în favoarea fotbaliștilor din Tbilisi.

Maestrul emerit al sportului Jan Brzak-Felix în timpul lecției teoretice la un curs de pregătire a viitorilor canoiști din R. Cehoslovacă.

Pe marginea ultimelor întîlniri internaționale ale atleților maghiari

Ne aflăm abia la mijlocul lunii iunie și atleții fruntași din R. P. Ungară au participat deja la mai multe competiții internaționale. Sezonul atletic de vară în țara vecină a fost inaugurat cu multiple întîlniri cu atleți de peste hotare. Pînă acum în calendarul atletic maghiar au figurat trei importante întreceri: concursul internațional de la Budapesta, organizat de asociația Vörös Lobogó, întîlnirea cu atleții din R. P. Bulgaria desfășurată la Sofia și, recent, întîlnirea dintre atleții maghiari și cei francezi. După cum se vede, „startul" a fost anul acesta deosebit de tare și acest lucru este explicabil, cu atît mai mult cu cît atleții maghiari se pregătesc cu multă seriozitate în vederea campionatelor europene.

Fără îndoială că multe din rezultatele obținute în acest an de atleții unguri sînt printre cele mai bune din Europa. In fruntea tuturor performanțelor se situează cele de la lungime ale lui Földessi Ödön, care arată o constanță demnă de admirat. In ultimele două luni el a trecut de trei ori lungimea de 7,60 m. și anume: 7,69 m., 7,61 m. și 7,60 m. Aceste rezultate îl situează în acest an ca primul săritor în lungime în Europa, și, după statisticile pînă la 1 iunie, al doilea din lume.

De asemenea, cei 61,14 m. realizați la ciocan de I. Csermák (la numai 11 cm. de recordul mondial omologat a lui Strandli) îi dau perspectiva obținerii unui nou record al lumii.

Performanțe excelente a obținut la suliță tînăra Erzsébet Vigh. In ultimele întreceri ea a aruncat cu regularitate în jurul a 47 m., performanță care o clasează printre cele mai bune aruncătoare din Europa. La 200 m. femei Ibolya Gelinger-Tilkovski a obținut duminică un rezultat foarte bun: 24,6 sec., cu 2 zecimi mai puțin decît vechiul record care aparținea Olgăi Gyarmati. Foarte constant este discobolul Ferenc Klics, ale cărui rezultate sînt îmbunătățite de la concurs la concurs. Duminică, Klics a aruncat 53,89 m. întrecîndu-și vechiul record cu aproape 50 cm. Forma actuală a acestui atlet îi va permite desigur să obțină, nu peste mult timp, rezultate de peste 54 m. Admirabil se comportă și Jeszenszki care la 3.000 m. obstacole a corectat din nou recordul țării sale de la 8:52,4 la 8:50,6. Această performanță se situează printre cele mai bune din lume obținute în acest an. Intr-o revenire de formă este alergătorul la 400 m. garduri, Lombos, care și-a corectat performanțele de la 53,9 la 53,6 și recent la 52,9. Mult a progresat și sulițașul Krasznai care își îmbunătățește rezultatele de la un concurs la altul. După ce, cu două săptămîni înainte, aruncarea lui cea mai bună a măsurat 66 m., duminică, în compania atleților francezi, sulița aruncată de el s-a oprit la 69,17 m.

Constant și într-un oarecare progres este și tînărul aruncător de greutate Mihálfyi: 15,12 m. (la concursul organizat de Vörös Lobogó), 15,20 m. (Sofia), 15,32 m. (Budapesta).

Un rezultat excepțional a obținut și Adamik care în concursul de sîmbătă a reușit să parcurgă cei 400 m. în timpul de 47,6 m. Acest rezultat îl situează în acest an pe atletul maghiar printre cei mai buni alergători europeni pe această distanță. Important este faptul că acest rezultat constituie un nou record al R. P. Ungară Vechiul record i-a aparținut lui I. Kovács din 1938 cu 47,8.

Acestea sînt numai cîteva din rezultatele cele mai bune ale atleților maghiari obținute în acest an. Ele nu ilustrează însă posibilitățile maxime ale valoroșilor atleți din țara vecină. Viitoarele concursuri vor aduce, desigur, noi rezultate de valoare pentru ca la campionatele europene atleții maghiari să fie în cea mai bună formă.

Cum s-au comportat ceilalți atleți maghiari în aceste întreceri?

Pentru a răspunde la această întrebare este semnificativă declarația antrenorului de stat József Sir care remarcă faptul că, în general, atleții maghiari nu sînt încă în forma lor obișnuită iar alții obțin rezultate inegale de la un concurs la altul.

Cercetînd fișele de performanță ale atleților fruntași din R.P.U. se poate observa inconstanța unor atleți. La 110 m. garduri Csenger a obținut cu o săptămînă înainte 14,8 sec. iar recent în concursul cu atleții francezi nu a reușit decît 15,5 sec. La 1.500 m. Iharos a obținut 3:55,6 (la concursul organizat de Vörös Lobogó), iar în duminicile următoare, la Sofia și Budapesta, a realizat 4:10,4 și respectiv 3:49,0. La 5.000 m. Garay, după ce a obținut 14:14,4, numai la o săptămînă a realizat 14:36,0 — deci cu aproape 16 sec. mai mult. Un alt exemplu este demifondistul Bakos — alergător care a parcurs cu regularitate 800 m. în jurul lui 1:51,0, iar în întîlnirea cu atleții francezi el a alergat numai 1:54,5.

Cu toate că rezultatele sînt valoroase, în deosebi pentru primele întreceri ale anului, antrenorul Jozsef Sir nu este încă mulțumit de rezultatele acestor atleți. Specialistul maghiar arată că atleții — dar mai ales semifondiștii și fondiștii — nu respectă la toate concursurile timpurile intermediare prevăzute în grafic.

Bineînțeles, aceste lipsuri sînt temporare și ele vor fi remediate în scurt timp.

I. OCHSENFELD

Deschiderea concursului internațional de planorism din R. P. Polonă

VARȘOVIA, 15 (Agerpres). — PAP transmite:

La 13 iunie a avut loc la Strzyzowici în apropiere de Leszno (voivodatul Poznan) deschiderea concursului internațional de planorism la care participă echipele din U.R.S.S., R.P. Ungară, R.P.R., R. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P Bulgaria, Anglia, Franța și R.P. Polonă.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de S. Turski, președintele Aeroclubului R.P. Polone.

In numele tuturor echipelor participante, conducătorul echipei Uniunii Sovietice, Turchin a mulțumit organizatorilor pentru primirea călduroasă făcută. „Concursul internațional de planorism — a spus el — va servi la popularizarea sportului planorismului în viitor și va constitui un bun schimb de experiență între sportivii din diferitele țări. Acest concurs va întări legăturile de prietenie între sportivi și va ajuta la consolidarea păcii".

Cursa Budejovice — Praga: un examen dificil pentru canoiștii cehoslovaci

In istoria sportului cehoslovac există cîteva curse, care au devenit tradiționale de-a lungul anilor. Astfel, în atletism există cursa Behovice, canoforii se întrec în cursa Primator, cicliștii în cursa Praga-Karlovy Vary-Praga, iar canoiștii au cursa lor Budejovice-Praga.

Datorită condițiilor naturale, foarte prielnice pentru practicarea sporturilor nautice, această ultimă disciplină sportivă se bucură de o mare popularitate în rîndurile sportivilor din R. Cehoslovacă. Deosebit de căutate sînt rîurile năvalnice, ale căror ape cresc după topirea zăpezilor de primăvară. Nimic nu este mai plăcut pentru turistul nautic decît o cursă emoționantă de-a lungul unui torent, în minunatul decor al văilor de munte.

Pentru prima oară, cursa Budejovice-Praga a fost organizată în anul 1922. Această cursă de mare fond se desfășoară fără spectatori, în schimb întrecerea sportivă durează mai multe zile, în care timp sportivii cu pagaele în mînă luptă nu numai cu adversarii lor direcți, dar și cu toate piedicile pe care le pune natura, în calea lor. In fiecare an condițiile de disputare sînt altele. Intr-un an se întîmplă ca apele să fie mari, altă dată apele sînt mici și fac grea trecerea printre bolovanii care ies afară din apă. Altă dată vîntul face ca înaintarea să ceară eforturi deosebite sportivilor.

Toate aceste piedici sînt însă învinse și cu fiecare an numărul concurenților este tot mai mare.

Pentru turismul nautic au fost amenajate pe malurile rîurilor locuri speciale rezervate taberelor. Această disciplină sportivă a devenit baza competițiilor de canoe care de mai bine de 20 de ani furnizează canotajului cehoslovac sportivi de valoare mondială.

Mulți dintre marii campioni de canoe din R. Cehoslovacă au făcut primii pași în această ramură sportivă prin practicarea turismului nautic. Este cazul maestrului emerit al sportului Jan Brzak-Felix care a obținut titlul de campion al Europei încă în anul 1932 Jan Brzak care este cunoscut și sportivilor noștri, a cucerit de mai multe ori titlul de campion mondial și european, precum și titlul de campion olimpic, numărîndu-se încă și astăzi printre cei mai buni canoiști din lume.

In fiecare an în urma disputării cursei Budejovice-Praga (108 km.) rîndurile canoiștilor fruntași se întăresc cu noi elemente tinere.

Anul acesta cursa Budejovice-Praga va constitui prilej de verificare pentru tinerii sportivi din R. Cehoslovacă. Aceștia au înțeles că drumul spre culmile măiestriei sportive nu poate fi altul decît acela pe care l-au parcurs Jan Brzak-Felix, Bohumil Kudrna și Holecek precum și ceilalți campioni mondiali și olimpici, drumul muncii și al sîrguinței. Anul acesta s-au înscris 69 de echipaje la startul tradiționalei întreceri.

In privința cursei Budejovice-Praga, rezervată canoelor de dublu, ea a stîrnit totdeauna un viu interes, iar lupta pe ultima parte a traseului a fost totdeauna dusă pînă la epuizare. Niciodată nu s-a putut întrezări perechea care va cîștiga această grea cursă.

Jan Brzak-Felix și Bohumil Kudrna care de nenumărate ori au repurtat succese deosebite în această competiție au trebuit să lase locul elementelor tinere, care vor duce mai departe faima sportivă a predecesorilor lor.

In ediția din acest an lupta se va da între echipajele Kopsa-Zaspal, Badura-Janu, Flora-Zaoral, Kachlik-Malac, Polacek--Vlcek și alții.

In schimb campionii olimpici Jan Brzak și Bohumil Kudrna instruiesc noi cadre de sportivi care să continue minunatele tradiții ale canoisticii din R. Cehoslovacă.